

Orzeczenia sądów jeleniogórskich niezgodne z wykładnią prawa – uchwałą SN III CZP 23/06

- I. W dniu 3 września 2008 r. zapadł tytuł egzekucyjny I C 1062/08 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, który w pkt. I brzmi:

zobowiązuje pozwanego Grzegorza Niedźwieckiego do zamieszczenia na stronie internetowej <http://www.jelonka.com> w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku oraz w tygodniku „Nowiny Jeleniogórskie” i tygodniku „Jelonka.com” w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku przeprosin o następującej treści „Przepraszam FM „Ligeza” Spółka z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze za to, że w umieszczonej na stronach serwisu internetowego <http://www.jelonka.com> oraz na prowadzonym przez pozwanego blogu internetowym <http://grzegorz-niedzwiecki.blog.onet.pl/> z dnia 23 lutego 2007r w notatce zatytułowanej „Nie kupujcie auta u Ligezy” zawarłem całkowicie nieprawdziwe informacje, które w rzeczywistości nie miały pokrycia ze stanem faktycznym w sprawie i nie były potwierdzone jakimikolwiek dokumentami”

- II. W dniu 10 listopada 2008 r. wierzyciel: Firma Motoryzacyjna „Ligeza” Sp. z o.o. w Jeleniej Górze złożył do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny wniosek o wszczęcie w trybie art. 1050 k.p.c. egzekucji świadczeń niepieniężnych, określonych w tytule egzekucyjnym I C 1062/08.

Wniosek wierzyciela o wszczęcie egzekucji postanowieniem I Co 3259/08 z dnia 13 stycznia 2009 roku Sędzia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze **Lucyna Domagała** uznała jako zasadny, że zasługiwał na uwzględnienie w trybie art. 1050 k.p.c. i na przestrzeni siedmiu lat nakładano na dłużnika w celu wymuszenia grzywny (2.000, 2.000, 2.000, 4.000, 4.000 – SSR **Sylwia Bańka-Mrozewska**, 4500, 8.600 zł), które wobec nierealizowania zobowiązania Sędzia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze **Paweł Siwek** zamieniał na areszt w łącznej wysokości 180 dni (4, 4, 4, 26, 26, 30, 86).

- III. W dniu 4 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny wydał postanowienie w sprawie I Co 3259/08 umarzające postępowanie w sprawie, wobec nie wpłacenia zaliczek przez wierzyciela na 180 dni aresztu dla dłużnika. Rozstrzygnął o tym SSR **Paweł Siwek**.

- IV. W dniu 8 grudnia 2015 r. wierzyciel złożył wniosek (datowany 26 listopada 2015 r.) o ponowne wezwanie dłużnika do wykonania czynności, wskazujący jednoznacznie:

Wnoszę o wezwanie dłużnika Grzegorza Niedźwieckiego do wykonania zobowiązania (...sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela wezwie dłużnika do jej wykonania w wyznaczonym terminie – art. 1049 k.p.c.).

W razie ponownego niewykonania przez dłużnika czynności – wnoszę o zastosowanie środków w celu wyegzekwowania obowiązku nałożonego na dłużnika prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, sygn. akt I C 1062/08 (...po bezskutecznym upływie terminu udzieli wierzycielowi umocowania do wykonania czynności na koszt dłużnika – art. 1049 k.p.c.).

- V. [W dniu 9 listopada 2016 r.](#) Sędzia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze **Paweł Woźniak** zignorował stanowisko dłużnika i orzecznictwo, [poświadczył nieprawdę, iż wezwany nie przedstawił merytorycznych argumentów i postanowił w sprawie I Co 441/16 wezwać Grzegorza Niedźwieckiego do wykonania czynności „niezastępowalnej”](#) w trybie art. 1050 k.p.c., a w dniu 5 czerwca 2017 r. nałożył na nękanego błędną kwalifikacją prawną grzywnę w kwocie 2.000 zł.

[Odrzucenie skargi II S 12 18 Przewodniczącego W. Damaszkowa nieważne z mocy prawa](#)

[Odrzucenie skargi II S 12 18 Przewodniczącego W. Damaszkowa nieważne z mocy prawa2](#)

Orzeczenia sądów małopolskich i warmińsko-mazurskich, szanujących etapy stosowania prawa

- Lustrzana sprawa w sądach małopolskich (Sąd Rejonowy w Bochni – I Co 563/05, I Co 508/06 i Sąd Okręgowy w Tarnowie) trwała od 25 listopada 2005 r. do 15.01.2007 r., czyli czternaście miesięcy i została merytorycznie, rzetelnie, w oparciu o właściwe przepisy prawa ([art. 1049 k.p.c.](#)) zakończona.

Wierzyciel złożył wniosek o wezwanie dłużnika do wykonania czynności we właściwym trybie, czyli art. 1049 k.p.c., a Sąd Rejonowy w Bochni oddalił wniosek wierzyciela twierdząc, że czynność opublikowania określonej treści w mediach publicznych podlega egzekucji w trybie art. 1050 k.p.c. (co powielają jedenaście lat sądy jeleniogórskie), bo jest to czynność niezastępowalna. Wierzyciel złożył zażalenie i Sąd Okręgowy w Tarnowie powziął wątpliwości co do tej kwestii i skierował zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Sąd Najwyższy podjął [uchwałę III CZP 23/06](#), dzieląc wątpliwości sądu drugiej instancji i stanowisko wierzyciela, podważając zasadność oddalenia wniosku wierzyciela przez Sąd Rejonowy w Bochni. Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Tarnowie uchylił postępowanie sądu pierwszej instancji i skierował sprawę do ponownego rozpatrzenia. Sąd Rejonowy w Bochni nabral pokory i uwzględnił wniosek wierzyciela oparty o [art. 1049 k.p.c.](#), w trybie czynności zastępowalnej. Wilk syty i owca cała. Roszczenie egzekucyjne zostało zgodnie z literą prawa zmaterializowane.

- Lustrzana sprawa w sądach warmińsko-mazurskich (Sąd Rejonowy w Ostródzie – I Co 2801/12 i [Sąd Okręgowy w Elblągu – I Cz 94/13](#)) trwała od 14 stycznia 2013 r. do 27.03.2013 r., czyli dwa miesiące i została merytorycznie, rzetelnie, w oparciu o właściwe przepisy prawa zakończona.

Wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie egzekucji w trybie art. 1050 k.p.c., uważając że czynność zobowiązań wykonania świadczeń niepieniężnych jest czynnością niezastępowalną (tak jak / wbrew zasadzie dyspozycyjności, autonomii praw prywatnych / traktują to jedenaście lat sądy jeleniogórskie). Sąd Rejonowy w Ostródzie, mając jednoznaczną [wykładnię prawa ustanowioną w dniu 28 czerwca 2006 r. przez Sąd Najwyższy](#), oddalił wniosek wierzyciela, wskazując, że jest to czynność zastępowalna i podlega wyłącznie egzekucji w trybie [art. 1049 k.p.c.](#) Wierzyciel złożył zażalenie, które oddalił Sąd Okręgowy w Elblągu z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji zwrócił tytuł wykonawczy i wniosek wierzycielowi. Tak zakończyło się postępowanie, zgodnie z literą prawa. Krótka i na temat. Na obstrukcję, uporczywe nękanie i wymuszenia rozbójnicze, na nadużycie prawa podmiotowego, nie ma miejsca w państwie prawnym. Nie ma zgody w sądach szanujących zasady współżycia społecznego oraz art. 7 konstytucji. Koszty ponosi niepokorny wierzyciel, który chce upokarzać dłużnika, a nie zmaterializować roszczenie procesowe i uzyskać zadośćuczynienie.

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2006 r., III CZP 23/06:

1. Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c.
2. Sąd jako organ egzekucyjny jest związany wnioskiem wierzyciela co do wskazanego sposobu egzekucji.

Zgodnie z uzasadnieniem [uchwały Sądu Najwyższego](#):

*Wierzyciel nie ma możliwości wyboru sposobu egzekucji, w odniesieniu bowiem do konkretnego świadczenia w zasadzie **zawsze właściwy jest tylko jeden sposób egzekucji i on powinien zostać wskazany we wniosku** (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1988 r., III CRN 429/88, OSNCP 1991, nr 1, poz. 11).*

Przepis art. 1049 k.p.c. – czynności, które mogą wykonać inne osoby:

§ 1. Jeżeli w samym tytule egzekucyjnym nie postanowiono, że w razie niewykonania przez dłużnika w wyznaczonym terminie czynności, którą może wykonać także inna osoba, wierzyciel będzie umocowany do wykonania tej czynności na koszt dłużnika - sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela wezwie dłużnika do jej wykonania w wyznaczonym terminie, a po bezskutecznym upływie terminu udzieli wierzycielowi umocowania do wykonania czynności na koszt dłużnika. Na żądanie wierzyciela sąd przyzna mu sumę potrzebną do wykonania czynności. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

Zasada dyspozycyjności (rozporządzalności).

Sąd wszczyna postępowanie na wniosek. Panami procesu są strony. Strona może wycofać wniosek, zrzec się roszczenia, wszcząć postępowanie, żądać zmian ochrony prawnej – te akty należą do dyspozycyjności materialnej. Natomiast dyspozycyjność formalna odnosi się do środków zaczepnych i obronnych. Zasadność uwzględnienia wniosku ocenia sąd, ryzyko wskazania niewłaściwego sposobu egzekucji ponosi wierzyciel (autonomia praw prywatnych).

Podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy – [art. 776 k.p.c.](#)